

De Vier Ruiters van Openbaring 6

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV). Samenstelling door M.V.

Volg hierbij de begeleidende commentaren op Openbaring:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/BegeleidendeOpmerkingenOp.pdf>

Wij weten dat na de Opname “de ongerechte”¹ (2Th 2:8), de “Antichrist”² (1Jh 2:18) zal komen. Deze brengt een door God toegelaten “kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid” (2Th 2:11-12). Daarnaast zullen er andere mensen zijn die dan wél het evangelie aannemen. Dit zal mogelijk worden door de wereldomvattende prediking van het “Evangelie van het Koninkrijk” door de Joden (Mt 24:14). Vele Joden en heidenen zullen dan tot bekering komen, tijdens “de ure der verzoeking” (term in Op 3:10), wanneer de oordelen op de aarde losbreken, zoals vanaf Op 6 beschreven wordt.

“De ure van de verzoeking” omvat de periode tussen de Opname en de verschijning van de Heer. In die tijd is er ook nog “de grote verdrukking”. De Heer sprak erover in Op 2:22. Verder wordt ze genoemd met betrekking tot de “grote schare” uit de volken in Op 7:9, 14. Met betrekking tot te Joden was erover geprofeteerd in Jr 30:7, Dn 12:1 en Mt 24:21. Zie verder [De Grote Verdrukking](#).

De Grote Verdrukking

“De ure van de verzoeking” (3:10) omvat de periode tussen de Opname en de verschijning van de Heer. In die tijd is er ook nog “de grote verdrukking”. De Heer sprak erover in Op 2:22:

“Zie, Ik werp haar [Izebel] te bed, en die met haar overspel bedrijven, *in grote verdrukking*”.

Verder wordt de Grote Verdrukking genoemd met betrekking tot de “grote schare” uit de volken in 7:9, 14:

“Dezen zijn het die uit *de grote verdrukking* komen”.

Hier staat dus niet “*een grote verdrukking*”. Met betrekking tot te Joden was erover geprofeteerd in Jr 30:7 als de “tijd van benauwdheid voor Jakob”:

“O wee! *want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden*”.

En verder Dn 12:1:

“En op die tijd zal Michaël opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat, als het [zulk] *een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op die tijd toe; en in die tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek*”.

Onze Heer zegt in Mt 24:21-22, met het oog op deze profetie van Daniël:

“Want alsdan zal *grote verdrukking* wezen, *hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal*. En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar om de uitverkorenen zullen die dagen verkort worden”.

De Grote Verdrukking is een tijd die duidelijk in de Schrift wordt aangegeven. Ze zal ingeluid worden wanneer de Satan uit de hemel op aarde geworpen wordt (Op 12:12-13) en zal 3,5 profetische jaren of 1260 dagen duren (zie uitleg bij Op 11-13). Dat komt overeen met de tweede helft van de zeventigste jaarweek uit Dn 9:24-27.

De “grote verdrukking” zal ingeluid worden wanneer de Satan uit de hemel op aarde geworpen wordt (Op 12:12-13) en zal 3,5 profetische jaren of 1260 dagen duren (zullen we zien in bij Op 11-13). Dat komt overeen met de tweede helft van de zeventigste jaarweek uit Dn 9:24-27. Zie:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/70-jaarweken-Daniel.pdf>

¹ Textus Receptus: *ho anomos* (de wetteloze). Van het Gr. *anomia*: *wetteloosheid, onwettigheid; onwettige daad; goddeloosheid* (Prisma G/N).

² Het woord Antichrist bestaat uit anti + christ. Anti = *in de plaats van*. In het Nederlands heeft anti wel de betekenis van “tegen” (antimilitarist, antipapist), maar het Griekse woord anti betekent *in de plaats van*. Zo is het bijvoorbeeld ook vertaald in Matthéüs 2:22: “Toen hij hoorde, dat Archelaüs koning in Judea was *in de plaats van* [anti] zijn vader Herodes ...”. Dit verklaart tevens het begrip antichrist: in de plaats van Christus.

De eerste zes zegels (oordelen) van Op 6 zullen ná de Opname en vóór de eigenlijke Grote Verdrukking plaatsvinden. Dit is de eerste helft van de zeventigste jaarweek van Daniël. Die eerste periode, na de opname van de Gemeente, begint met ongeëvenaarde verschrikkingen die zullen leiden tot de definitieve vestiging van het (herstelde) Romeinse rijk, met aan het hoofd een dictator, die een zevenjarig verbond zal sluiten met Israël:

“En hij zal velen het **verbond** versterken, één week; en [op] de helft van de week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vast besloten zijnde, zal uitgestort worden over de verwoeste” (Dn 9:27). Zie verder [De betekenis van de “vleugel” in Daniël 9:27](#).

“Omdat gij zegt: Wij hebben een **verbond met de dood** gemaakt, en met de hel hebben wij een voorzichtig verdrag gemaakt; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, zal hij tot ons niet komen; want wij hebben de leugen ons tot een toevlucht gesteld, en onder de valsheid hebben wij ons verborgen ... En uw **verbond met de dood** zal te niet worden, en uw voorzichtig verdrag met de hel zal niet bestaan; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, dan zult gij erdoor vertreden worden” (Js 28:15, 18).

De tweede helft van dit verbond (3,5 jaar) is de periode van de Grote Verdrukking, voor Israël en de volken. Dit is de tijd van het zevende zegel en zijn zeven bazuinen (Op 8:6 - 11:18).

De betekenis van de “vleugel” in Daniël 9:27

De uitdrukking in Dn 9:27 “over een gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn” is moeilijk te vertalen. Misschien daarom dat dit vers haast niet te verstaan is in de Statenvertaling en de NBG-bijbel.

Nochtans lijkt Mt 24:15 duidelijk aan te geven hoe Dn 9:27 begrepen moet worden: “Wanneer gij dan zult zien de *gruwel der verwoesting*, waarvan gesproken is door *Daniël* [Dn 12:11], de profeet, staande in de heilige plaats ...” (ook Mk 13:14). Misschien past in Dn 9:27 het woord “gruwelijk” eerder bij “verwoester”, net zoals dit reeds het geval is in Dn 11:31 en 12:11. Dan luidt de vertaling beter zoiets als: “op een vleugel zal een gruwel der verwoesting zijn.

De Willibrordvertaling (1975) geeft: “en op de vleugel van de tempel [zal hij] de gruwel der verwoesting plaatsen”. Alhoewel ik hartsgrondig tégen moderne vertalingen ben, omdat ze vele corrupties bevatten, lijkt me de Willibrordvertaling, in dit geval toch, beter de bedoeling van dit vers weer te geven.

Dan rest ons nog de vraag wat die “vleugel” betekent. Vele onderzoekers denken hier aan de “vleugel” van de tempel, vertaald met “tinne” in Mt 4:5 en Lk 4:9. In de Griekse grondtekst staat daar het Griekse *pterugion*, afgeleid van *pterus* = vleugel. Toen de Heer Jezus verzocht werd door Satan stond Hij dus op de “vleugel” van de tempel. Uit de aard der zaak moet dit zowat het hoogste punt van de tempel geweest zijn. In de Statenvertaling, kantt. 9 bij Mt 4:5 staat: “tinne des tempels, Grieks: vlerk, of vleugel. Zo wordt genaamd een opgaande kant, die als een leuning of balie rondom het platte dak des tempels gemaakt was, om te verhinderen dat iemand lichtelijk zou afvallen. Zie Deut. 22:8”.

De King James Version vertaalt dit gedeelte van Dn 9:27 geheel anders: “and for the overspreading of abominations he shall make [it] desolate”. In de kantlijn staat echter: “Or: and upon the battlements shall be the idols of the desolator” (“Of: en op de kantelen zullen de afgoden zijn van de verwoester”).

Anderen menen dat de “vleugel” van Dn 9:27 betrekking heeft op de rand van het brandofferaltaar. Hoe het ook zij, in de heilige plaats zal de Antichrist het gruwelijke Romeinse beeld plaatsen (Mt 24:15; Op 13:14), ergens waar het goed opvalt. In de vóórvulling heeft Antiochus Epiphanes dit reeds gedaan door een beeld van Zeus in de heilige plaats te stellen en er varkens te offeren.

Keizer Hadrianus
(117-138 nC)

Ook interessant om weten is dat na het neerslaan van de Bar Kochba-opstand (135 nC) Jeruzalem tot heidense stad werd omgebouwd. Keizer Hadrianus veranderde de naam in ‘Aelia Capitolina’. ‘Aelia’ verwijst naar ‘Publius Aelius Hadrianus’ (de naam van de keizer) en ‘Capitolina’ verwijst naar de tempel van Jupiter die daar (op de tempelberg, volgens sommige bronnen) werd opgericht. De Joden mochten de stad niet meer betreden, behalve op de rouwdag voor de verwoesting van de tempel. Hadrianus gaf in die tijd het gebied van Judea, Samaria en Galilea de naam ‘Palestina’, uit haat tegen de Joden. Door Jeruzalem te noemen naar de Romeinse keizer en zijn god, en het land de naam te geven naar haar ergste vijand, de Filistijnen (→Palestijnen), werd het Joodse volk bijzonder vernederd.

Wat is symbolisch en wat letterlijk?

Een van de moeilijke vragen ten aanzien van de symboliek in het Boek Openbaring is hoever deze symboliek strekt. Een belangrijk voorbeeld is de beschrijving van de rampen die de aarde treffen bij het blazen van de bazuinen en het uitgieten van de schalen. Hier is sprake van hagel, vuur, bloed, gras, een grote brandende berg, een grote brandende ster, rivieren, waterbronnen, alsem, zon, maan, sterren, zweren. De vraag is: in hoeverre gaat het hier om *letterlijke*, en in hoeverre om *symbolische* zaken?

De Openbaring heeft per definitie een symbolisch karakter. Zie [Het symbolisch karakter van Openbaring](#). Sommigen ontkennen dit en menen dus dat Openbaring niets dan letterlijkheden bevat. Daarbij kunnen velen hun fantasie niet in bedwang houden (vooral Amerikanen, en die van de Pinksterbeweging) en maken van Openbaring een spectacelstory à la Spielberg. Maar hebben wij niet genoeg aan de intrinsieke³ betekenis van Bijbelse allegorieën? Zo weten wij toch wat de Bijbel in het algemeen bedoelt met ‘bergen’, ‘rivieren’, ‘waterbronnen’, ‘de zee’, ‘bloed’, enz.? Worden wij niet onnodig door nieuwsgierigheid gedreven? Verraadt ons hart een verlangen naar spectaculaire letterlijke vervullingen, maar is het niet veeleer aan de mensen die *in* de verdrukkingstijd leven om de details te verstaan?

Sommige symbolen worden in Openbaring zelf duidelijk verklaard, of het gaat om symbolen die zonder meer vanuit de rest van de Schrift als symbolen van bepaalde werkelijkheden kunnen herkend worden. Toch lijkt het soms onmogelijk om een letterlijke vervulling uit te sluiten. De vraag rijst: wat zag Johannes eigenlijk?

Wat zag Johannes?

Ik onderscheid de volgende mogelijkheden:

1. Hij zag de toekomstige werkelijkheid, op niet-allegorische wijze, en dat gaf hij letterlijk weer in zijn boek. Deze stelling kan beslist niet als principe aangehouden worden. Zie [Het symbolisch karakter van Openbaring](#).
2. Hij zag de toekomstige werkelijkheid overeenkomstig moderne technologische mogelijkheden en wapenning, maar hij beschreef die dingen met een terminologie van iemand die 2000 jaar geleden leefde. Zo kan dan een atoombom beschreven worden als een “brandende berg” (Op 8:8), enz. Hal Lindsey, die daar voorstander van is, denkt b.v. dat Johannes bij de “sprinkhanen” (Op 9) *in feite* zwaar bewapende helikopters zag, zoals de cobrahelikopters die in Vietnam vanuit de staart zenuwgas spoten. Hun uitzicht en geluid zou aan deze beschrijving voldoen. Maar die gelijkenis met helikopters gaat helemaal niet op: “aan paarden gelijk”, “gouden kronen”, “mensengezichten” en “vrouwenhaar”?! Johannes zag mijns inziens geen moderne letterlijkheden. Laten wij ons alleszins hoeden voor de ongeoorloofde fantasmen waaraan vooral Amerikanen zich overgeven!
3. Hij zag enkel allegorische voorstellingen van nader te bepalen werkelijkheden en zette deze allegorieën in zijn boek. Het symbolisch karakter van Openbaring is onmiskenbaar. De Heer Jezus gaf zijn Openbaring niet in letterlijke, noch verhullende taal, maar in symbolische taal. Deze symbolen staan echter voor werkelijkheden en daarom kan men zich geen grote vrijheden of vergeestelijken veroorloven bij de verklaring. We moeten dus nauwkeurig en Schriftuurlijk nagaan waar deze symboliek telkens voor staat.

Wat is de bedoeling van allegorieën of symbolische boodschappen in de Schrift? Dat is in beelden iets duidelijk maken met betrekking tot werkelijkheden of toekomstigheden die 1° gelovigen in deze tijd niet geheel kunnen begrijpen maar waarvan ze, via herkenbare symboliek, voldoende inzicht mogen krijgen, en 2° die de óngelovigen niet gegeven is te begrijpen.

Door deze allegorieën met de Schrift te vergelijken kunnen Gods “dienstknechten” (enkel *zij*, Op 1:1!) begrijpen wat er *bedoeld* wordt, maar anderen niet. Zie de reden van het spreken in gelijkenissen van de Heer in Mt 13:10-17. Een voorbeeld: door Schrift met Schrift te vergelijken zien gelovigen dat de “brandende berg” die “in de zee” wordt geworpen (Op 8:8) op de natie Israël moet slaan, omdat de “berg” die in Mt 21:21 “in de zee” (de volkeren) wordt geworpen wordt eveneens een verwijzing naar Israël bevat, samen met de olijfboom (Mt 21:18-21). Israël was een berg, maar door de verwerping van Christus werd ze aan de volkeren overgegeven. Dit zal nog eens gebeuren in de Grote Verdrukking. Zie verder de uitleg bij Op 8:8.

We mogen verder de beelden in de Schrift niet vergeestelijken zodat ze niet meer tonen wát ze moeten tonen, namelijk de door God bedoelde werkelijkheden die erachter zitten. Het Woord Gods grijpt naar het *beeld* wanneer de werkelijkheid of profetische toekomstigheid verder ligt dan onze begripshorizon, in het vlees zijnde, en zal zich dan bedienen van aardse dingen die dezelfde expressie geven.

4. Hij zag allegorische voorstellingen zonder dat letterlijkheden daarbij uitgesloten zijn. Dit is hetzelfde standpunt als hierboven, onder punt drie, maar zonder de uitsluiting van letterlijkheden.

De herkenbare symboliek zou mijns inziens per definitie niet uitsluiten dat er soms (al dan niet gedeeltelijk) een vervulling komt naar wat Johannes letterlijk zag, de letterlijke voorstelling dus.

Wij moeten weten dat Israël het volk is van de tekenen (vgl. 1Ko 1:22). Toen de Heer op aarde was sprak Hij in gelijkenissen, die enkel de discipelen konden verstaan, maar anderzijds deed Hij ook vele tekenen en wonderen. De bekering onder de Joden werd ondersteund door tekenen (Mk 16:20; Hd 5:12). Het lijkt dan ook normaal dat er in de 70ste jaarweek letterlijke tekenen zullen zijn om vooral de Joden tot bekering te brengen. Als de Heer dan met

³ Intrinsiek: wezenlijk, innerlijk, immanent (Van Dale).

betrekking tot de Joden in Lk 21:11 zegt dat er “grote tekenen van de hemel” zullen geschieden, dan moeten dat ook letterlijke zichtbare tekenen zijn van de hemel.

Wij moeten daarom voorzichtig tewerk gaan en niet alles in enge zin als symbolisch kenmerken. Ik bedoel daarmee dat in Openbaring 1° de herkenbare symboliek soms niet uitsluit, dat er een vervulling komt naar wat Johannes letterlijk zag, en 2° dat Johannes soms temidden van een allegorische voorstelling bepaalde werkelijkheden zag. Een argument bij dit eerste punt is dat we niet heen kunnen om de letterlijkheden in Schriftplaatsen zoals Jl 2:30-31; 3:14-15; Js 13:9-10; Ez 32:7-8; Lk 21:11; Hd 2:19-20. Een voorbeeld bij het tweede punt: Johannes zag 144.000 verzegelde Israëlieten (Op 7 en 14), maar dat neemt niet weg dat het bij deze Israëlieten gaat om werkelijke Joden (zie verder de uitleg bij Op 7).

De Joden zullen tekenen zien en alle “verstandigen” (Dn 12:10) zullen in de 70ste jaarweek de werkelijke gebeurtenissen kunnen vergelijken met de allegorische profetieën van Openbaring begrijpen.

Voor ons die in het Gemeentetijdperk leven is het belangrijk dat wij voor de symboliek Schrift met Schrift vergelijken om tot hun betekenis te komen, en dat we beseffen dat niet alles precies te verklaren valt. Voor de letterlijke tekenen en voorstellingen moeten we evenzeer oppassen, zeker als een symbolische betekenis voorhanden ligt. Soms kunnen we niet verder gaan dan het formuleren van gissingen. Vele dingen zijn bestemd en zullen pas duidelijk worden voor de gelovigen die in de 70ste jaarweek leven, opdat zij zouden geloven en gegidst worden doorheen de verdrukkingen.

Het symbolisch karakter van Openbaring

Het symbolisch karakter van het boek blijkt al direct bij het begin van Openbaring, want “te kennen gegeven” (*esèmanen*, van *sèmaino*, Op 1:1b) is afgeleid van het woord voor ‘teken’ (*sèmeion*) en wil letterlijk zeggen ‘betekend’, of ‘meegedeeld in tekens en symbolen’. Christus heeft zijn Openbaring niet geschonken in letterlijke, noch verhullende taal, maar in symbolische taal. De Heer laat in tekenen, symbolen, aan Johannes zien wat er gebeuren moet. In Mt 13, waar de Heer Jezus eveneens in symbolische taal (gelijkenissen) spreekt, legt Hij uit waarom Hij dat doet: het was hún gegeven de diepere betekenis te verstaan van deze gelijkenissen die voor de menigte verborgen bleef (Mt 13:10-17, 34-35).

DE EERSTE VIER ZEGELS: vier paarden (6:1-8)

Het witte, rode, zwarte en valse paard

De eerste vier paarden vormen een *geheel*, wat blijkt uit het feit dat ze verbonden zijn met de vier “dieren” of “levende wezens” die “in het midden van de troon en rondom de troon” zijn (4:6b). Het is telkens een van die vier levende wezens dat zegt “kom en zie!”, en zo vier maal. Dit “kom en zie!” heeft te maken met de ruiters. Er is een parallel met het antieke amfiteater of circus waar achtereenvolgens verschillende ruiters worden binnen geroepen. De uitvoering van Gods oordelen wordt hier uitgebeeld door de vier levende wezens die vier paarden uitsturen.

Vanwege het geheel kunnen we zeggen dat met de 4 ruiters ook één en dezelfde persoon kan worden uitgebeeld: de opkomende werelddictator (zullen we nog bespreken). Zijn opkomst vertoont vier afzonderlijk te onderscheiden aspecten.

De vier paarden herinneren aan de rode, bruine en witte paarden in Zc 1:8, en de rode, zwarte, witte en gevlekte paarden in Zc 6:2v:

Zc 1:8-10 “Ik zag des nachts, en ziet, een Man rijdende op een rood paard, en Hij stond tussen de mirten, die in de diepte waren; en achter Hem waren **rode, bruine⁴** en **witte** paarden. En Ik zeide: Mijn Heere! wat zijn deze? Toen zeide tot mij de Engel, Die met mij sprak: Ik zal u tonen, wat deze zijn. Toen antwoordde de Man, Die tussen de mirten stond, en zeide: Deze zijn het, die de HEERE uitgezonden heeft, **om het land⁵ te doorwandelen**”.

Zc 6:2-5 “Aan de eerste wagen waren **rode** paarden; en aan den tweede wagen waren **zwarte** paarden. En aan de derde wagen **witte** paarden; en aan de vierde wagen **hagelvlekkige** paarden, die sterk waren. En ik antwoordde, en zeide tot den Engel, Die met mij sprak: Wat zijn deze, mijn Heere? En de Engel antwoordde, en zeide tot mij: **Deze zijn de vier winden des hemels**, uitgaande van daar zij stonden voor de Heere der ganse aarde”.

De samenhang waarin de ruiters hier in Openbaring voorkomen is echter totaal anders. Wit is hier de kleur van de overwinning, rood de kleur van bloed, zwart de kleur van rouw, en vaal⁶ is de lijk-kleur van de dood.

Het gaat hier nog niet om oordelen die door de aardbewoners als zodanig onderkend worden. De ongelovigen op aarde onderscheiden nog niet Gods hand; zij schrijven de plagen toe aan natuurelementen en aan politieke of andere omstandigheden. Het zijn de inleidende oordeelsdaden van God.

De vier ruiters worden door de vier levende wezens bevolen hun taken te vervullen, als volgt:

- 1ste Levend wezen: Leeuw → 1ste ruiter, wit paard: overwinnaar.
- 2de Levend wezen: Kalf → 2de ruiter, rood paard: vrede weggenomen, elkander doden.
- 3de Levend wezen: Mens → 3de ruiter, zwart paard: voedselschaarste, hoge prijzen.
- 4de Levend wezen: Arend → 4de ruiter, vaal paard: honger, de dood, wilde beesten.

Het is van belang op te merken dat deze inleidende oordelen een heel ander karakter dragen dan de plagen die wij in ónze tijden ervaren. In Mt 24:4-6 zegt de Heer aangaande het teken van Zijn komst dat Zijn discipelen zich niet ongrust moesten maken over dingen die vooraf moesten gebeuren:

Mt 24:3-6 “En toen Hij op de Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld? 4 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ziet toe, dat u niemand verleide. 5 Want velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen verleiden. 6 En gij zult horen van oorlogen, en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; **want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet ...**”

Wereld en Gemeente ondergaan in onze tijd o.a. wat Jezus noemt “oorlogen en geruchten van oorlogen” (vs. 6), enz., “maar nog is het einde niet”. De hele geschiedenis door van de Gemeente zijn er talrijke oorlogen en plagen geweest, maar die zijn als tuchtigingen te beschouwen van een liefhebbende Vader, opdat Zijn volk niet met de wereld zouden verloren gaan (Hb 12 en 1Pt 4:17, 18). Voor de wereld zijn de huidige plagen te beschouwen als roepstemmen van een genadige God die wil dat alle mensen worden gered en tot kennis van de waarheid komen. Maar dit heeft nog niet met het einde te maken, “want” zegt de Heer:

Mt 24:7-8 “**Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk**; en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. 8 Doch al die dingen zijn maar **een beginsel⁷ der smarten**”.

Wat de Heer Jezus hier noemt doet ons wellicht denken aan Wereldoorlog I en II. Maar toch zullen de inleidende oordelen van de 70ste jaarweek pas beginnen ná het huidige Gemeentetijdperk. De tekenen die Jezus noemt zijn veel erger. Nooit hebben al die tekenen zich *gelijktijdig* voorgedaan. Onze wereldoorlogen, grote dictators (zoals Napoleon en Hitler) en natuurrampen zijn daar slechts

⁴ KJV: speckled. NBG: voskleurige.

⁵ KJV: earth. NBG: aarde.

⁶ Gr. *chlóros*: bleekgroen. De naam chloor of chlorium is onttrokken aan zijn bleekgroene kleur.

⁷ Gr. *archè*: begin. Zie bv. Jh 1:1 en *archè en ho logos*: in het begin was het Woord.

typen van, die echter heenwijzen naar de zekere en volle vervulling in de tijd van de toekomstige Romeinse werelddictator. Dit zal uitlopen in wat Jezus zei: “alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal” (Mt 24:21)!

Het “begin der smarten” vangt aan met veelvuldige oorlogen en politieke ontredingen, over de hele wereld, en in het zog daarvan economische, ecologische ontredingen, pestilentiën, en gelijk daarmee ook aardbevingen, enz. (zie voor Mt 24 & 25 verder in <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Rede-Laatste-Dingen.pdf>). Dit alles begint in Op 6 met het verbreken van het eerste zegel en het optreden van de vier ruiters, in het begin van de 70ste jaarweek.

1. EERSTE ZEGEL: het witte paard

6: 1, 2

1 En ik zag, toen het Lam een van de zegels geopend had, en ik hoorde een uit de vier dieren zeggen, als een stem van een donderslag: **Kom en zie!** 2 En ik zag, en ziet, een **wit paard**, en Die daarop zat, had een **boog**; en Hem is een **kroon** gegeven, en Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij overwon!

Opmerking over het hoofdlettergebruik in “Die” en “Hem” en “Hij” in de Statenvertaling

Dit suggereert dat het hier om Jezus zou gaan. Maar in het Grieks staan geen hoofdletters en dus ligt het hoofdlettergebruik bij de SV-vertalers. Echter, in mijn originele Statenvertaling van 1647 (Rammazeyn, Gouda) staan deze woorden *zonder* hoofdletters! Ik zal Op 6:2 hierna letterlijk weergeven (let op: “f” = s):

Ende ick fagh / ende fiet / een wit
peert : ende **die** daer op fat hadde eenen boge :
ende **hem** is een kroone ghegeven / ende **hij**
ginck uyt overwinnende / ende op dat **hij**
overwonne.

Een van de vier “dieren” zei *Kom en zie!* De Textus Receptus geeft hier *erchou kai blepe*, terwijl moderne teksten enkel *erchou* (kom!) hebben.

1ste Levend wezen: Leeuw → 1ste ruiter, wit paard: overwinnaar.

In het witte paard (en de ruiter) zien we het eerste aspect van de opkomst van de werelddictator.

Wit benadrukt de overwinning, zegepraal en vrede. (6:2). Een vredesduif is ook wit. De ruiter op het witte paard is dus een machthebber die vrede en overwinning brengt. Hij zal blijkbaar zonder bloedvergieten aan de macht komen. Paulus schrijft in 1Th 5:3 over deze vrede, maar het zal een schijnvrede blijken te zijn:

“Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte [vrouw]; en zij zullen het geenszins ontvluchten”.

De ruiter is Christus niet:

- Christus is al onderscheiden als het Lam. (Op 6:1).
- Zijn wapen is geen boog maar een tweesnijdend scherp zwaard. (Op 1:16; 2:12; 19:15, 21).
- Aan de ruiter wordt een overwinningskroon gegeven, maar Christus heeft al overwonnen. (Jh 16:33, Op 3:21; 5:5).

Deze ruiter is ook niet de “Antichrist”, zoals velen geloven. Daar komen we nog op terug.

Hier is nog geen sprake van een bloedige oorlog (vergelijk het contrast met het rode paard in vers 4). Hij heeft geen zwaard maar een boog in zijn hand. Deze is voldoende om hem de overwinning te verzekeren. Hij gebruikt een eerder vreedzame of geweldloze methode van overwinnen, vandaar ook de witte kleur. Er is geen sprake van pijlen, die hij bezit of afschiet. Misschien is die ‘boog’ als

dreigement bedoeld ... een symbool van nucleaire slagkracht? Alleszins wordt een boog niet gebruikt in gevechten van man tot man, maar voor doelen op afstand.

Is dit reeds de opkomst van de werelddictator die komen zal, om het Romeinse rijk te doen herrijzen, gesymboliseerd door het *beest uit de zee* van Op 13⁸ (niet te verwarren met het *beest uit de aarde* - de Antichrist)? Misschien, maar mij lijkt het aannemelijker dat de Romeinse dictator eerder als *gevolg* en *uit* van de chaos zijn dictatuur vestigt dan *ervoor*. Ook zal pas wanneer Satan uit de hemel is geworpen (12:9), dat de Romeinse dictator de definitieve alleenheerschappij zal ontvangen (13:2) en dat kan pas in de helft van de 70ste jaarweek zijn. De Heilige Geest geeft ons hier een algemene indruk, genoeg om de gebeurtenissen te volgen.

Hem werd een “kroon”⁹ gegeven; hier staat letterlijk “overwinningskroon” (Gr. *Stephanos*), hetgeen vermoedelijk betekent dat hij als usurpator (vgl. Napoleon), “overwinnend” aan de macht komt. De kroon wordt hem “gegeven”, hij neemt ze niet zelf: hij wordt algemeen onthaald als leider, zonder een materiële strijd te hoeven leveren.

Een mogelijk scenario is dit: Na de plotselinge opname van de Gemeente (vgl. Mt 24:40, 41), en haar beschermende werking in deze wereld, zal er een grote geestelijke beroering ontstaan, ondermeer door het plotseling ‘verdwijnen’ van mensen. Temidden van deze beroering zal een sterk leider opstaan met grote geestelijke slagkracht. Hij zal een ‘verklaring’ geven voor de ‘verdwijningen’.

Zo zal deze leider zonder slag of stoot kans zien de leiding in het Westen te veroveren. Alleszins een eerste zet naar het herstel van het Romeinse rijk en zijn dictatuur. De Heilige Geest houdt zulke ontwikkelingen niet langer tegen.

2. TWEEDE ZEGEL: het rode paard

6: 3, 4

3 En toen Het het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie! 4 En een ander paard ging uit, dat **rood** was; en hem, die daarop zat, werd [macht] gegeven **de vrede te nemen** van de aarde; en dat zij **elkander zouden doden**; en hem werd een groot zwaard gegeven.

2de Levend wezen: Kalf → 2de ruiter, rood paard: vrede weggenomen, elkander doden.

Het wegnemen van de vrede en te maken dat zij elkander zouden doden geeft aan dat er boos opzet in het spel is. Het maakt ook duidelijk dat er vrede was - anders kun je de vrede niet wegnemen - maar die vrede was slechts schijn en van korte duur. Dit is overeenkomstig 1Th 5:2-3:

“Want gij weet zelf zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensnood een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvluchten”.

De ware bedoelingen komen nu aan het licht. “De dief [= Satan] komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve” (Jh 10:10).

De tweede ruiter voert een zware strijd. Hij draagt een zwaard, wat doelt op bloedige gevechten, van man tot man. Daarvan is het rode paard een zinnebeeld. Rood is de kleur van bloed. Een rood paard is een agressieve en onderwerpemde macht (Jb 39:22-28; Ps 20:8; Sp 21:31).

In het rode paard (en de ruiter) zien we een tweede aspect van de opkomst van de werelddictator: de mensen zullen *tegen elkaar* opstaan, want “en hem, die daarop zat, werd [macht] gegeven de vrede te nemen van de aarde; en dat zij elkander zouden doden”. Dit lijkt zowel om burgeroorlogen te

⁸ Zie op mijn site [De Antichrist in Openbaring 13](#).

⁹ Kroon: Gr. *stephanos*: krans; kring (Prisma G/N). De stephanos-kroon is een overwinningskroon die gegeven werd aan iemand die de overwinning behaalde in oude Griekse wedstrijdspelen. Deze is te onderscheiden van de ‘diadēma’, de koninklijke- of heerserskroon.

gaan (volk tegen volk) als oorlogen tussen naties. (koninkrijk tegen koninkrijk). De Heer zegt het in Mt 24 zo:

Mt 24:7, 8 “**Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk**; en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën¹⁰, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Doch al die dingen zijn maar een beginsel der smarten”.

In het zog hiervan komen onvermijdelijk politieke, economische en sociale ontredingen. Daarnaast komen in verscheidene plaatsen aardbevingen voor, en dodelijke infectieziekten die zich als epidemieën of pandemieën uitbreiden.

3. DERDE ZEGEL: het zwarte paard

6: 5, 6

5 En toen Het het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een **zwart paard**, en die daarop zat, had een **weegschaal** in zijn hand. 6 En ik hoorde een stem in het midden van de vier dieren, die zeide: Een maatje tarwe voor een penning, en drie maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en de wijn niet.

3de Levend wezen: Mens → 3de ruiter, zwart paard: voedselschaarste, hoge prijzen.

Zilveren denarius uit de tijd van Jezus
(Keizer Tiberius)

In het zwarte paard (en de ruiter) zien we een derde aspect van de opkomst van de werelddictator. Zwart is de kleur van rouw (vgl. Ps 42:10; Js 50:3). De weegschaal is een symbool voor schaarste. Er ontstaan buitensporige prijzen, wat op een hollende inflatie wijst. Een “penning”¹¹, of beter een denarius, is het dagloon van de dagloner (Mt 20:2). Men veronderstelt dat de genoemde prijzen tien tot twaalf keer zo hoog zijn als normaal.

Wel zien we dat de welvaartsgoederen van de rijken hier nog gespaard worden, want we lezen “en beschadig de olie en de wijn niet”. Dit zijn eerder luxeartikelen dan primaire levensbehoeften (vgl. Sp 21:17). Tijdens het zesde zegel (6:15) worden echter ook de rijken, de “groten”, getroffen.

4. VIERDE ZEGEL: het vale paard

6: 7, 8

7 En toen Het het vierde zegel geopend had, hoorde ik een stem van het vierde dier, die zeide: Kom en zie! 8 En ik zag, en ziet, een **vaal paard**, en die daarop zat, zijn naam was **de dood**; en de hel¹² volgde hem na. En hun werd macht gegeven om te **doden** tot het **vierde [deel]** der aarde, met **zwaard**, en met **honger**, en met de **dood**, en door de **wilde beesten** der aarde.

4de Levend wezen: Arend → 4de ruiter, vaal paard: dood met zwaard, honger, de dood, wilde beesten.

¹⁰ Gr. *loimoi*, meervoud van *loimos*: pest. (Prisma G/N). Figuurlijk “pest” in Hd 24:5. Zie ook Lk 21:11. KJV geeft “plague” (pest, plaag). De NBG geeft in Lk 21:11 “pestziekten”. “De pest is een gevaarlijke infectieziekte veroorzaakt door de bacterie *Yersinia pestis* ... Het optreden van epidemieën bij de mens wordt steeds door pest onder bepaalde soorten ratten voorafgegaan, waarbij de infectie vnl. door de rattenvlo of pestvlo (*Xenopsylla cheopsis*) wordt overgebracht. Indien veel ratten door de pest gestorven zijn, infecteert de hongerige vlo ook de mens”. (Encarta 2002).

¹¹ Gr. *denarion*: denarius, een Romeinse zilvermunt. Vooral sedert Nero (64 nC) had de denarius een steeds hoger kopergehalte. Van denarius is het woord voor de munteenheid “dinar” afgeleid. (Encarta 2002).

¹² Gr. *hades*: dodenrijk. Het dodenrijk is niet de hel. Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Verwarring.pdf>

In het valse paard (en de ruiter) zien we een vierde aspect van de opkomst van de werelddictator. De grondtekst heeft voor “vaal” het Griekse *chlooros*, waarvan ons woord “chloor” is afgeleid vanwege zijn bleekgroene kleur. Het is een doodskleur die doet denken aan lijken.

De vierde ruiter rijdt met de Hades (het dodenrijk) in zijn gevolg. Zijn naam is “de dood”. Ze krijgen macht “om te doden tot het vierde [deel] der aarde”. Dat “vierde [deel] der aarde” lijkt me hier eerder geografisch dan demografisch bedoeld. Er staat niet “het vierde deel van *hen* die op de aarde wonen” (Op 3:10; 6:10; 8:13; 11:10; 13:8, 14; 14:6; 17:8), maar “het vierde deel van de *aarde*”. Het gaat dan om de mensen die op ¼ van de aardoppervlakte wonen. Zou het om ¼ van de wereldbevolking gaan, dan komen meer dan 1,5 miljard¹³ mensen om!

In symbolische taal wordt getoond wat er gebeurt: zwaard (oorlogen), honger (hongersnoden), de dood (door de pest, de ‘zwarte dood’) en wilde dieren (overheden), waarbij vele mensen omkomen. Vergelijk deze vier plagen met Ez 5:12, 17; 14:21 en Jr 15:2:

Ez 5:12, 17 “Een derde deel van u zal van de **pestilentie** sterven, en zal door **honger** in het midden van u te niet worden; en een derde deel zal in het **zwaard** vallen rondom u; en een derde deel zal Ik **in alle winden verstrooien**¹⁴ ... 17 Ja, **honger** en **boos gedierte**, die u van kinderen beroven zullen, zal Ik over u zenden; ook zal **pestilentie** en **bloed**¹⁵ onder u omgaan; en het zwaard zal Ik over u brengen; Ik, Jahweh, heb [het] gesproken!”

Ez 14:21 “Want alzo zegt de Heere Jahweh¹⁶: Hoeveel te meer als Ik **mijn vier boze gerichten**, het **zwaard**, en de **honger**, en het **boos gedierte**, en de **pestilentie** gezonden zal hebben tegen Jeruzalem, om daaruit mensen en beesten uit te roeien!”

Jr 15:2 “En het zal geschieden, wanneer zij tot u zullen zeggen: Waarhenen zullen wij uitgaan? dat gij tot hen zult zeggen: Zo zegt Jahweh: Wie ten **dood**, ten dode; en wie tot het **zwaard**, ten zwaarde, en wie tot den **honger**, ten honger; en wie ter **gevangenis**¹⁷, ter gevangenis!”

Er is bij het vierde zegel nog maar sprake van “een vierde deel” van de aarde. Later zien we, tijdens de zeven bazuinen, dat “het derde deel” van de aarde getroffen wordt (8:7-15). Hier in Op 6 gaat het kennelijk om een kleiner gebied.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹³ In het jaar 2000 waren er, naar schatting, 6 miljard mensen op de wereld. (Encarta 2002).

¹⁴ Verstooiing en wegvoering door vreemde machten (“boze dieren”), zoals in Ezechiël’s tijd door Babel (Vgl. Ez 1:2).

¹⁵ Misschien als gevolg van de pest. Eén van de symptomen van de pest is het opgeven van bloed. Dit ging zeer snel: binnen de 2 tot 8 dagen kon men van de pest dood en begraven zijn.

¹⁶ Het substituuut (HEERE) voor Gods Verbondsnaam heb ik vervangen door de vertaling van het Tetragram (JHWH): Jahweh.

¹⁷ Wegvoering in ballingschap door vreemde machten (“boze dieren”), zoals in Jeremia’s tijd door Babel (Vgl. Jr 1:1-3).